

Taller de convivència

Oi que t'agrada que els teus amics t'escoltin quan parles? I que et deixin les seves joguines? I que tinguin cura dels teus materials a l'escola? Doncs nosaltres també ens hem de comportar bé amb els amics, ser-hi amables i respectar les coses dels altres. Així segur que tot funciona millor: a classe i a casa!

OBJECTIUS

1. Adquirir hàbits bàsics d'autonomia i recursos que permetin als nostres menuts afrontar les diverses situacions de la vida quotidiana.
2. Ajudar-los a reconèixer els seus sentiments i a exterioritzar-los. Aprendre a controlar els que els perjudiquen.
3. Assumir pautes de comportament, límits i normes per a una bona convivència escolar.

Amb aquesta activitat didàctica fomentaràs, en els teus alumnes, uns valors que milloraran la convivència a l'aula, com ara la confiança en un mateix, la tolerància i la responsabilitat. Duran a terme jocs de dramatització que els ajudaran a adquirir pautes de comportament per a una millor convivència.

Vegem com es desenvoluparia la proposta...

La màgia del bon comportament

La socialització és un procés mitjançant el qual els nens adquireixen diferents capacitats per relacionar-se amb els altres. Els agents més importants que l'afavoreixen, durant les edats primerenques, són la família, l'escola, els iguals (amics i companys de classe) i els mitjans de comunicació.

Les primeres interaccions les estableixen amb les persones adultes que es cuiden d'ells, cosa que els proporciona l'afecte i la seguretat necessaris per tal de valorar-se, acceptar-se i relacionar-se amb ells mateixos i amb la resta de persones. En la mesura que existeixen carencies, poden anar apareixent conductes problemàtiques.

En l'àmbit escolar continua el procés de socialització, la qual cosa acostuma a venir acompanyada d'una sèrie de conflictes amb els altres companys, com ara disputes per un objecte, dificultat per complir certes normes, espatllar els treballs d'altres companys, l'aparició de líders que decideixen qui pot participar -i qui no- en els jocs del pati, etc.

Progressivament hauran d'anar interioritzant unes habilitats socials determinades que els permetran integrar-se adequadament, resoldre situacions problemàtiques sense fer servir la violència i relacionar-se millor. Amb l'objectiu d'aconseguir una bona convivència escolar i familiar, és necessari instaurar certs límits.

NIVELL

Infantil

DURADA

2 hores

MATERIALS

No se'n necessiten

La falta d'aquests és, de fet, una de les principals causes de conductes violentes. Es fa necessari, per tant, l'establiment de límits des de les edats inicials a fi d'aportar seguretat als nens i ajudar-los a autoregular-se; és a dir, a assumir el control del seu comportament i a fer-se responsables dels seus actes.

Desenvolupament de l'activitat

Avui treballarem tres valors: l'autoestima, la tolerància i la responsabilitat, per tal que els nostres alumnes més petits adquireixin pautes de comportament adients per a la seva vida en societat. Per fer-ho, proposarem unes activitats en què es fomenten aquests valors.

Que divertit que és conèixer-nos!

(Objectiu: tractar l'autoestima)

Formarem un cercle al centre del qual sortirà un alumne i haurà de respondre tota una sèrie de preguntes que li farem sobre ell mateix. Les qüestions seran del tipus següent:

- Com ets?
- Què t'agrada fer?
- Acostumes a estar content o trist?
- T'enfades gaire? Quan? Per què?

Els alumnes que el segueixin també podran aportar trets característics que coneguin d'aquest nen en concret; per exemple: "li agrada jugar a pilota" o "sempre riu". Els docents podrem donar exemple sobre nosaltres mateixos per animar els nens a descriure el seu company. L'activitat finalitzarà quan tots els alumnes hagin participat.

Cada nen guarda un tresor dins seu

(Objectiu: tractar la tolerància)

Per inculcar la tolerància partirem de la lectura d'un conte i després durem a terme una sèrie d'activitats.

"Jaumet Torrentet

En Jaumet Torrentet tenia una potència de pulmons tan impressionant que cada vegada que plorava se li trencaven els cristalls de les finestres, els bombers anaven a apagar el foc, els guardes aturaven la circulació i les fàbriques tancaven. La veu d'en Jaumet era prodigiosa, però els habitants de Rocacantaire i el seu alcalde no opinaven el mateix: tan bon punt es posava a cantar, li demanaven que callés. Per això van aprofitar un petit incident (el dia del seu aniversari, en Jaumet va apagar les espelmes amb tanta força que van sortir disparades per la finestra i van cremar quatre pobles veïns) per fer-lo fora del poble. En Jaumet se'n va anar a viure a la ciutat, i l'amo del Teatre de l'Òpera va descobrir el seu talent. En Jaumet es va fer molt ric i famós i va fer concerts per tot el món."

Després de la història els plantejarem les qüestions següents: què convertia en Jaumet en diferent de la resta? Penseu que la gent el comprenia? Com creieu que es sentia quan no el deixaven cantar? Creieu que es van comportar correctament amb ell quan el van fer fora del poble? Per què? Alguna vegada us heu sentit, d'alguna manera, incompresos com en Jaumet Torrentet? A continuació idearem casos en què no es respecten les persones. Per exemple, quan algú es burla d'un nen perquè du ulleres o perquè té un altre color de pell. Quan no s'escolta o s'interromp la persona que parla. Reflexionarem amb els nostres alumnes sobre si aquestes actuacions estan bé o malament.

Tindrè molta cura amb tot allò que faig

(Objectiu: treballar la responsabilitat)

Representarem el teatre de la "fada Merengada". Serem el narrador, mentre que els nens, per torns, faran de fada en cadascun dels encanteris. La resta de la classe interpretarà el cor de fades que canten al voltant de la fada Merengada.

"La fada Merengada

NARRADOR. Hi havia una vegada una fada tan bona i tan dolça com descuidada. Mai no se'n recordava de res! En lloc de la vareta recollia una branca... I si perdia alguna cosa, doncs... agafava un plomall. La resta de fades estaven desesperades.

FADA MERENGADA. En aquest arbre creixeran figues perquè se les mengin les ami-gues... Tirorí. Tararà. Ostres, això no em surt! Quin ensurt!

COR DE FADES. (Cantant). Mira la fada Merengada... Que descuidada! Les síndries les fa quadrades, però ben estranyes!

FADA MERENGADA. Doncs faré... pomes, que és una fruita molt sana. Tirorí. Tararà. Ostres, això no em surt! Quin ensurt!

COR DE FADES. (Cantant). Mira la fada Merengada... Que descuidada! Quan vol fer pomes li surten mones.

FADA MERENGADA. Doncs faré... taronges ben flonges! Tirorí. Tararà. Ostres, això no em surt! Quin ensurt!

COR DE FADES. (Cantant). Mira la fada Merengada... En comptes de taronges fabrica monges!

FADA MERENGADA. Doncs faré... pots en aquells sots! Tirorí. Tararà. Ostres, això no em surt! Quin ensurt!

COR DE FADES. (Cantant). Mira la fada Merengada... Ha fet els pots, però són lletjos i rarots!

FADA MERENGADA. Buaaa! Buaaa! No puc més! Tot a la màgia em surt a l'inrevés!

COR DE FADES. Si hi poses més atenció, les coses et sortien millor...

FADA MERENGADA. D'acord, d'acord. A partir d'ara tindrè molta cura en tot allò que ara faig sense mesura!"

FONTS: <http://ias1.larioja.org> i <http://www.csi-csif.es>